

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1958

MAJ

Štev. 5.

Baragovo semenišče

V tržiški župniji imamo sedaj kar tri gospode bogoslovce. In v dobi desetih let bomo letos imeli 10. julija že peto novo mašo. Hvala Bogu!

Večkrat pa slišim besede: »Bogoslovce par kar nekam ustrojijo! Vsak postane obtesan in bled!« Kar skoraj po bledosti in suhosti sklepajo nekateri, kdaj bo kdo bogoslovje doštudiral. — Ob takih besedah mi nehote pride v spomin, kakšne tozadevne opombe sem poslušal pred 15. leti ob svoji lastni novi maši. Nekaj dni pred novomašno slovesnostjo me je potrdil nekdo z besedami: »Tako je suh, da bi ga lahko kar zažgal!« Po opravljeni prvi sv. daritvi mi je pa zgovoren in odkrit mož razlagal: »Sem vas gledal v preteklem tednu in sem menil, da bi lahko šli tudi na vaš pogreb. No, ko ste zapeli Dominus vobiscum, sem pa uvidel, da je »štima' še kar dobra!« ...

Zakaj je kar stalna lastnost vsakega bogoslovca, da postane nekam slaboten? Bi kdo menil, da je vzrok temu hrana, a vsak bogoslovec pove, da uprava semenišča poskrbi, da imajo bogoslovci gotovo bolj redno in primerno hrano kot drugi akademiki. Izčrpavajo se mlade moči gotovo ob obilnem in resnem študiju. Saj morajo bogoslovci redno polagati izpite in resni bodoči poklic jih sam priganja k vsestranski izobrazbi. Tudi snaga vlada v semenišču, kar jo je le mogoče ohraniti v poslopju, ki je staro precej nad 200 let.

Poslopje staro nad 200 let! Imamo tudi v Tržiču precej starih hiš. Toda v prvotni obliki jih je malo. Znameniti portal Mallyjeve hiše na Spodnjem Voglu nosi kar letnico 1618, toda srečni lastniki te hiše imajo prav lepe sobane in prostore za bivanje. Hišo so pač večkrat posrečeno preurejali. Na splošno pa vsak ve in čuti, kaj je stara hiša. Tržiška ka-

planija je ravno letos stara 100 let. Ko sem dve leti bival v njej, nisem potreboval barometra. Stena pri postelji mi je vedno pokazala vlažno vreme. Pred nekaj leti smo sicer vse to odpravili in je sedaj celo prvo nadstropje suho, prostori v pritličju bodo pa vedno pričali, da so v tedanji dobi zidali pač le s kamnom.

Menim, da ni treba utemeljevati, da je novo bogoslovno semenišče potrebno. Že lani je naš list o tem obširno pisal. Tistim, ki se hočejo žrtvovati, da vse svoje sile in moči posvetijo delu za zveličanje naših duš, moramo oskrbeti vsaj primerno in zdravo stanovanje. To si je zastavil za največjo svojo nalogo naš prevzvišeni nadpastir škof dr. Gregorij Rožman in rodovi mu bodo za to hvaležni. Je sedanje semenišče tudi premajhno, ker sedaj bogoslovci študirajo šest let bogoslovne vede. Napravili so že lani nekaj podstrešnih sob, ker so prišle ovire, da bi celo poslopje smeli dvigniti. Vsak pa lahko ve, kakšno more biti stanovanje v podstrešju!

Kakor lani, tako smo poklicani tudi letos v vseh župnijah ljubljanske škofije, da prispevamo za novo semenišče. Temu klicu se morajo duhovniki odzivati vsak mesec, verniki pa vsaj enkrat na leto. Želja našega nadpastirja je, da nihče ne bi preslišal te prošnje. Mnogo je izvršenih tudi molitev in dobrih del z žrtvami v ta namen, da bi vsi verniki škofije spoznali potrebo zidave in da bi Bog bogato plačeval velikodušnost.

Kako bomo opravili letošnjo zbirko? Župnikova želja je, da po lauskem načinu. **Meseca majnika bo cerkovnik pobiral v ta namen v pušco pri šmarnicah ob nedeljah in praznikih. V nedeljo 15. maja bomo pa imeli Baragovo nedeljo**

in bodo za semenišče darovanja pri vseh treh sv. mašah. Naj bodo ta darovanja res upoštevana, da ne bo treba cerkvi preveč primikati iz tekočih dohodkov in

da ne bo treba prirejati zbirk od hiše do hiše, kot delajo v mnogih župnijah! Na priprošnje svetniškega Barage bo Bog tudi za te darove plačnik!

Zakrajšek Viktor:

Borba za redovniški poklic

Malo je med katoličani v Južni Srbiji duhovniških poklicev, a še manj je redovniških. Posebno ženski redovi so nepoznani in v kolikor so poznani in delujejo v teh krajih, ne dobivajo novink med domačinkami. Ker vlada tudi med katoličani še mohamedanski duh in turški običaji, je to tudi popolnoma razumljivo, zakaj žena tu ni enakopravna in ni svobodna.

Letos na pustno nedeljo sem pa odpravil iz svoje fare 18letno Albanko č. sestram v Skoplje v Sirotišče sv. Jožefa, kjer so jo sprejele kot svojo novinko. Kako je prišlo do tega? Nisem mogel dognati, kdo jo je pripravil do tega. Živela je v vasi Pešteru med laramani, ki se šele 20 let prištevajo katoličanom in so o veri še jako slabo poučeni. Starejša njena sestra je poročena z muslimanom in mi je nekoč pripeljala svojo 10letno hčer, da bi jo skrivaj krstil, a da bi še naprej živela kot muslimanka. V cerkev je mogla le malokdaj priti in še kadar je prišla, ni nič razumela, ker zna samo albanski, a v cerkvi se sliši srbohrvaški jezik. Že tri leta je neprestano govorila, da hoče v samostan. Dvakrat mi je po tolmaču sporočila to željo, a doma je vedno to zahtevala. Rekel sem ji, naj počaka škofa, ki je prišel oktobra meseca blagoslovit v njihovo vas cerkvico sv. Boštjana. Po opravljenem obredu sem jo poklical pred škofa. Prišla je z materjo in starejšim bratom, ki je gospodar v hiši. Mati se je nekaj protivila, a končno so se le dogovorili, da bo čez 14 dni prišla v Skoplje.

Čez teden dni pride njen brat in prosi, da se njen odhod odloži do decembra, ker imajo sedaj preveč dela. Potem da jo bo sam peljal v Skoplje. Ko je prišel čas odhoda, sta prišli z njo neko nedeljo njena mati in sestra. Mati se je začela jeziti in jokati, da ne dovoli in ne dovoli. Nekaj časa sem poslušal, potem sem pa rekel dekletu — za tolmača sem imel neko ženo —, da če misli iti v samostan, naj nekega dne pride v Janjevo, za dru-

go pa da bom jaz poskrbel. Toliko hrabrosti pa še ni imela. Še dvakrat sem ji isto sporočil in bratu sem povedal, a ona se ni odzvala. Že sem sporočil v Skoplje, da ne bo prišla.

Na pustno nedeljo sme se pripravljati v zakristiji na sv. mašo, ko se javi in mi sporoči: »Prišla sem.« Naročim ji, naj počaka na sv. mašo, a zakristana sem poslal po neko ženo, ki naj bi jo spremila v Skoplje. Po sv. maši jo je žena odvedla v svojo hišo, a njeni sosedje, s katerimi je prišla k sv. maši, so jo čudno gledali. Uredil sem vse potrebno in naročil, naj odidejo na vlak ponoči, ker sem pričakoval, da mirno ne bo šlo.

Ko sem se vrnil z večernega sprehoda, so mi rekli: »Je že prišel.« — »Kdo?« — »Njen brat.« — »Kje je?« — »Pri oni ženi jo išče.« — Nisem se še obrnil, ko je prišel on sam — ni je našel. Začela se je dolga razprava, ko pride voznik, ki naj bi jo vozil ponoči do postaje. Že je hotel odpreti usta, da spregovori in mi vse pokvari, ko mu hitro rečem: »Idi v kuhinjo, tam te čaka oni, ki te je naročil.« Razumel je in odšel. Brat je pa le hotel izvedeti, kje je. Mati da se ne more pomiriti in zahteva, da jo pripelje nazaj. Kratko sem mu povedal, da sem jaz svoje izvršil, kot sem že prej rekel, da bom izvršil, a dekle je ali v Janjevu, ali na poti ali že v Skoplju, to ne vem. Dogovorila sva se, da gre on za eno uro k svojemu prijatelju, a jaz da hočem pogledati, če je še tu in mu javiti. Med tem sem dobil toliko časa, da sem sporočil, naj sigurno odpotujejo, a sam sem se skril k sosedu. Ko sem se ob desetih vrnil, me je njen brat zopet čakal. Peljal sem ga lepo v pisarno in govorila sva vsemogoče. Mrzla večerja me je tam čakala, pa sva kar skupaj pospravila in še zalila sva malo. Suho svinjsko meso mu je prav ugajalo in potožil mi je, da on ne more rediti prašičev, ker mu žena ne dovoli, ko je prišla iz napol muslimanske hiše. Pa nama je to zopet dalo

tvarine za razgovor in tako je minila pustna nedelja. Polnoč je že odbila ura v zvoniku, voz je odrdral proti postaji z njo, katere brat se je zabaval v moji pisarni in me mučil. Še dve uri sva sedela, ko je odšel s svojim konjem v hribe, a jaz zadovoljen spat. Še enkrat je

prišel drugi dan — mati ga je nagnala, a čez tri dni je prišel pozdrav iz Skoplja. Dekle je ostalo pri čč. sestrah. Bog ji daj vztrajnosti, da bi po njenih žrtvah zasijala milost božja še v tiste duše, ki so sicer krščene, a se priznavajo muslimanstvu. Takih ni malo.

Prireditev zavetišča Vincencijeve konference

Včasih je priredilo naše zavetišče svojo prireditev na belo nedeljo. Letos so bile tedaj še velikonočne počitnice. Zato se vrši priljubljeni nastop, ki je še vedno do zadnjega kotička napolnil dvorano, v nedeljo 1. maja popoldne ob pol četrti uri v dvorani na Skali. Da pa ne bo v nedeljo prevelikega navala, naj pridejo v nedeljo le tisti otroci, ki bodo imeli spremstvo in vstopnico, drugi otroci naj pa pridejo že v soboto popoldne ob tretji uri. Spored je sledeči:

1. Vojaki in mamice.
2. Kuharice.
3. Cilka in njena punčka.

4. Pomlad.

5. Vojaki.

6. Mladi uporniki. Igrica v 3 dejanjih.

Prvih pet točk izvajajo najmanjši varovanci, zadnjo pa večji.

Da bo v dvorani red, naj si vsak udeleženec preskrbi vstopnico. Saj z vstopnino podpremo sirotišče in zavetišče, ki vrši ogromno delo na polju tržiške dobroteljske. Za nedeljsko prireditev so vstopnice po 8, 6, 5, 4 in 2 dinarja ter se dobijo že v predprodaji v trafiki Perne. Za sobotno prireditev je pa vstopnina le 2 dinarja, ki jih izroči vsak pri vstopu v dvorano.

To in ono

Molitvena pomoč KA je bila uvedena v naši župniji na prvi petek meseca marca. Zbira se k molitvi, kateri se pridruži vedno kratek nagovor in petje, vsak petek zvečer. Na prvi petek v mesecu vpišuje ude, ki se zavežejo, da bodo dotični mesec hodili k pobožnosti vsak petek. Za april se jih je zapisalo in zavezalo 45, a tem so se vedno pridružili še nekateri drugi. Tudi majnika bo MP delovala in bo imela pobožnost ob petkih takoj po šmarnicah. Na prvi petek se priglasijo udje za majnik.

Ves v nageljnih in dragem cvetju je bil božji grob in velikonočni oltar naše cerkve. Pač Zveličarju v slavo, vernikom v spodbudo in v posebno veselje dobrim dušam, ki so za to z žrtvami poskrbele!

Žrtve plazu pod Storžičem so dobile zares lep spomenik. Na velikonočni ponedeljek je bil blagoslovljen mogočni kip nadangela Mihaela, ki je vzel v varstvo trupla ponesrečencev. Je v velik okras obširnega grobišča, ki je bilo že v jeseni urejeno po načrtih umetnika, obenem pa posameznosti na kipu vzbujajo mnogo misli vsakemu, ki se ob njem zamisli. Na dan blagoslovitve kipa je de-

ževalo in snežilo. Zato je bila sv. maša in ganljiv govor tržiškega rojaka prof. g. Pavla Slaparja v župnijski cerkvi, vse drugo se je pa izvršilo na dostojanstven način ob grobišču. Slovesnost je bila zelo lepa, čeprav bi seveda želeli, da bi jo nikdar ne bilo treba dočakati.

Prvo sveto obhajilo bomo imeli pri nas 22. maja med osmo sv. mašo. Takoj po pol osmi uri naj bodo že vsi prvoobhajanci na župnijskem dvorišču, da se uredijo v sprevod. Lepa navada je, da s prvoobhajanci prejmejo sv. obhajilo tudi njihovi starši, toda sv. spoved naj opravijo vsi že prejšnji večer ali vsaj do pol osme ure. Običajni udeleženci osme sv. maše naj na to nedeljo obiščejo prvo ali zadnjo sv. mašo, ker urejeni nastop prvoobhajancev zahteva v cerkvi mnogo prostora.

Šmarnična pobožnost je zelo lepa in vabljiva. Prav je, da je tako obilno obiskana. Vsak dober katoličan se te pobožnosti že vnaprej veseli. Tržiški župnik jo pa — kar s strahom pričakuje. Zato, ker mu je nemogoče, da bi se šmarnične pobožnosti redno udeleževal. Biti mora namreč za čuvarja na pokopališču. Mnogi bi najraje med pobožnostjo ogle-

dovali pokopališče in tam bi menda radi pričakali kakšne zaželene osebe za večerne izprehode. Je pa pokopališče preveč svet prostor, da bi bil namenjen za take stvari. Poleg tega prihajajo še vedno pritožbe, da zmanjka rado na grobovih kakšno cvetje. Na podlagi vsega tega razglašajo trziški župnik, da bo tudi letos vsak večer ob tri četrt na osem »pometal« pokopališče. Če ne bo zalegla rahla in prijazna beseda, utegne pasti kdaj

tudi precej glasna in trda! Red mora biti!

Dobra srca in pridne roke so se zopet spomnile župnijske cerkve. Pred veliko nočjo je dobila cerkev tri krasna pregrinjala za oltarje in še nov antipendij za veliki oltar, ki je zamudno ročno delo. Za novo mašo dobi veliki oltar k najlepšemu antipendiju tudi lep nov vrhnji oltarni prt. Bog naj blagoslavlja darovalce in pridne roke!

Oznanila za maj

1. Prvi majnik, druga nedelja po Veliki noči, god sv. Filipa in Jakoba ter prva nedelja v mesecu. V župnijski cerkvi je sv. maša ob šestih in osmih. Ob desetih je sv. maša samo v cerkvi sv. Jožefa po namenu krščanskega delavstva. Pri šesti sv. maši je mesečno skupno sv. obhajilo za moške. Zvečer ob tri četrt na osem je slovesen pričetek šmarnične pobožnosti.

3. Najdenje sv. križa. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

4. Sv. Florijan, zaobljubljen praznik za vso našo župnijo. Obenem Varstvo sv. Jožefa. Ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim. Ob osmih je sv. maša pri oltarju sv. Florijana za požarne brambe. Ob devetih se prične pomikati ob vsakem vremenu procesija po običajni poti in v običajnem redu. Takoj po procesiji je slovesna peta sv. maša z leviti. V smislu obljube je v tednu okoli sv. Florijana, letos od 1. do 7. maja, zjutraj sv. maša ob šestih pred Najsvetejšim. Vsled Varstva sv. Jožefa bo v cerkvi sv. Jožefa na griču sv. maša že prejšnji dan zjutraj ob 5.

6. Prvi petek v mesecu z običajno pobožnostjo. Na predvečer je skupna molitev sv. ure takoj po šmarnični pobožnosti.

8. Tretja nedelja po Veliki noči. V župnijski cerkvi je sv. maša ob šestih in osmih, ob desetih je pa sv. maša samo v cerkvi sv. Jožefa.

15. Četrta nedelja po Veliki noči in Baragova nedelja za našo župnijo. Službe božje so v navadnem redu. Pri vseh treh sv. mašah je darovanje za Baragovo semenišče, ki bodi res toplo priporočeno, kdor ne gre k darovanju, naj se gotovo spomni te važne zadeve zvečer, ko pri šmarnicah pobira cerkovnik tudi v ta namen!

22. Peta nedelja po Veliki noči. Službe božje so v običajnem redu. Pri osmi sv. maši je slovesnost prvega sv. obhajila.

23. 24., 25. Prošnje procesije. V ponedeljek gre procesija ob pol sedmih v cerkev sv. Jožefa, kjer je sv. maša s pridigo, in nato se po krajši poti vrne v župnijsko cerkev. V torek gre ob pol sedmih procesija k Sv. Ani pod Ljubeljem in v sredo ob isti uri k Sv. Juriju nad Bistrico. V obeh podružnicah je sv. maša s pridigo za sosesko.

26. Vnebohod Gospodov, zapovedan praznik. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je peta sv. maša po namenu Dolincev. Pred deseto sv. mašo se vršita običajni procesiji iz Doline in od Svete Ane.

27. Pričetek devetdnevne časti sv. Duhu. Predpisano molitev na čast svetemu Duhu bomo opravljali v majniku pri šmarnicah, v juniju pa zjutraj po prvi sv. maši.

29. Nedelja v osmini Vnebohoda. Službe božje so v navadnem redu.

31. Slovesen zaključek šmarnične pobožnosti. Šmarnična pobožnost se vrši več majnikov vsak dan zvečer ob tri četrt na osem. Ob nedeljah in praznikih so litanije Matere božje pete, pri katerih naj mogočno poje vsa cerkev.

Mesečne shode cerkvenih organizacij nadomestijo v majniku šmarnice.

Molitvena pomoč KA opravlja svojo pobožnost vsak petek takoj po šmarnicah.

Solska sv. spoved bo za nekatere šole ta mesec že obvezna in bo njen razpored razglašen po šolah in v cerkvenem oznanilu.

Župnijska kronika za marec

Marca v naši župniji rojenih: 12.

Marca v naši župniji poročeni: Nihče!

Marca v naši župniji umrli:

1. Dornik Ana, samska posestnica in bivša trgovka, rojena v Trziču 13. 7. 1877, umrla v Trziču, Glavni trg 22, dne 10. marca.
2. Cvek Anton, bivši predilniški delavec-vdovec, rojen v Preddvoru 17. 5. 1874, poročen 9. 2. 1905, umrl v Trziču, Pot na pilarno 5, dne 15. marca.

3. Kaplan Viktorija, hči delavca, rojena v Trziču 10. 2. 1958, umrla v Trziču, Ljubeljska cesta 58, dne 16. marca.

Marčna poročila od drugod:

1. Golmajer Marija Marjeta, hči pekovskega pomočnika Alberta in Marije, Bistrica št. 75, se je rodila v ljubljanski bolnici 12. 1. 1958.
2. Mozetič Angela, hči zidarja Stanka in Angele, Trzič, Glavni trg 29, se je rodila v ljubljanski bolnici 15. 2. 1958.